

ภาษาไทย

หนังสือ

กนลฯ สุขพานิช เอกแสงศรี. "การเมืองกับผู้หญิง" วุลสารสังคมศาสตร์ และมนุษยศาสตร์ 2
(กันยายน - ธันวาคม 2521) : 67-87.

ปักษพร วิชชาวิช. การวิจัยเชิงจิตวิทยา. นิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพมหานคร : บริษัทสารมวลชน,
2519.

ปาหนัน บุญ-หลง. การพยาบาลจิตเวชเล่ม 1. นิมพ์ครั้งที่ 1 ม.ป.ท., 2527.

มาณี ไชยธีรานุวัฒน์. การทดสอบสมมติฐานทางสถิติ. บริษัทเชียเพรส, 2529.

ลอง หุ่ตางกูร. กระบวนการสร้างจิต-จิตสร้าง. เอกสารประกอบคำบรรยาย
เรื่องธรรมชาติมนุษย์. ม.ป.ท., 2522.

วัลลภ ตั้งคณานุรักษ์. เด็กที่ถูกลืมในสังคมไทย. กรุงเทพมหานคร : รุ่งแสงการพิมพ์, 2531.

สมภพ เว่องศรากูล. คู่มือจิตเวชศาสตร์. หน้า ภาควิชาจิตเวชศาสตร์ ศิริราชพยาบาล
มหาวิทยาลัยมหิดล. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์อักษรลินพันธ์. นิมพ์ครั้งที่ 2, 2524.

สุพัตรา สุภาพ. ปัญหาสังคม. กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช. นิมพ์ครั้งที่ 5, 2521.

สุภาพ วاد เชียน. แนวทางการเชียนวิทยานิพนธ์ และรายงานการวิจัย. กรุงเทพมหานคร:
โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, 2525.

_____. วิธีวิจัยและสถิติทางการวิจัยในศึกษาศาสตร์. กรุงเทพมหานคร:
โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, 2523.

อุทุมพร จำรมาน. การสื่มตัวอย่างทางการศึกษา. กรุงเทพมหานคร : ห้างหุ้นส่วนจำกัด
หนึ่งพับบลิชชิ่ง, 2532.

_____. แบบสอบถาม : การสร้างและการใช้ กรุงเทพมหานคร: ห้างหุ้นส่วนจำกัด
หนึ่งพับบลิชชิ่ง, 2532.

_____. แผนวิเคราะห์ข้อมูลสถิติกรรมศาสตร์. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์และทำปัก
เจริญผล, 2523.

คณาจารย์วิทยาลัยพยาบาล กระทรวงสาธารณสุข. การพยาบาลจิตเวช. กรุงเทพมหานคร:
โรงพยาบาลจิตเวช, 2525.

วิทยานิพนธ์

กมลิน ส่าตรา. "ความเชื่อมโยงในผู้สูงอายุ : ศึกษาการเมืองสูงอายุในสถานสังเคราะห์คนชราบ้าน
ธรรมปกรณ์ จ.นครราชสีมา" วิทยาศาสตร์มนุษย์พิเศษ. จิตวิทยาคลินิก มหาวิทยาลัย
มหิดล, 25321

เทพวัลย์ สุชาติ. "ปัจจัยที่สัมพันธ์กับความเครียดของนักสังคมส่งเสริมการแพทย์" วิทยานิพนธ์
ปริญญาบัณฑิต. สาขาวิชาสังคมศาสตร์การแพทย์และสาธารณสุข ภาควิชาสังคมศาสตร์
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล, 2530

นราพร ศรีประสาท. "ปัจจัยทางสังคมและจิตวิยาที่มีต่อความสัมพันธ์กับความเครียดของเด็กวัยรุ่น"
วิทยานิพนธ์ปริญญาบัณฑิต. สาขาวิชาสังคมศาสตร์ การแพทย์และสาธารณสุข ภาควิชา
สังคมศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล, 2529

พรรณกิจ เนชรรัชต์ชาติ "ความสัมพันธ์ระหว่างความเครียดกับมนติกรรมด้านความสัมพันธ์
ระหว่างบุคคลของอาจารย์พยาบาลสังกัดทบทวนมหาวิทยาลัยในประเทศไทย" วิทยานิพนธ์
ปริญญาบัณฑิต. สาขาวิชาสังคมศาสตร์การแพทย์และสาธารณสุข บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยมหิดล.

Beck. A.T.C.H. Mendelson M. Mock J. and Erbaugh J. "An Inventory or
Measuring Depression" Archives of General Psychiatry. 4 (June
1961:561-570)

Beckman P.T. "Influence of Selected Child Characteristics on Stress in
Families of Handicapped Infants" American Journal of Mental
deficiency. 88 (1983) : 150-156.

Chin L. Peggy and Leonard B. Kathy Current Pratic in Pediatric Nursing.
3 (Saint Louis. The C.V. Mosby co., 1980) : 21-22.

- Coleman C. James. Abnormal Psychology and Modern Life. (Scott, Foreman and Company : 1980) 467-470.
- Crnic K.A. Friedrich W.N. and Greenberg M.T. "Adaptation of Stress Coping and Family Ecology" American Journal of Mental Deficiency 88 (1983) : 125-138.
- Dixon W.J. and Massey F.J. Introduction to Statesteal Analysis. New York : Mc Graw, 1969.
- Donna C. Aguilera and Janice M. Messick Crisis Intervention. (Siant Louis C.V. Mosby Co;1974) : 94-64.
- Dunn M. Lloyd. "Educable Mentally Retarded Children Trainable Mentally Retarded Childern" Exceptional Children in the Schools. New York. 1963 : 53-178.
- Dunst, C.J. & Trivette C.M. and Crooss.A.H. "Mediating influences of social support : Personal family and child outcomes". American journal of mental Dificiency. 90 (1986a) : 403-417.
- Duvall E.M., Family Development. (4 ed. Philadelphia J.B. Lippincott 1971):58.
- Dyson L and Fewell R., "Stress and Adaption in Parent of Young Handicapped Children A Comparative Study." Journal of the Division for Early Childhood. 10 (1986) : 25-35.
- Friedrich W.N. "Predictor of the Coping Behavior of Mather of Handicapped Children." Journal of Counselling and Clinical Psychology. 47(1979):1140-1141.
- _____. and Friedrich W.L. "Psychosocial Asset of Parents of Handicapped Children." American Journal of Mental Deficiency. 85 (1981):511-533.
- _____. Greenberg M.T. and Crnic K. "A Short-Form of Questionnaire on Resources and Stress." American Journal of Mental

Diffiency. 88 (1983):41-48.

Holroyd A. Kenneth and Lazarus S. Richard, "Stress Coping and Somatic Adaptation." Handbook of Stress Theoretical and Clinical Aspects. Goldberger Leo. and Breznitz Shlomo A Division of Macmillan Publishing Co., Inc.1982: 88-102.

Holrcyd J., Questionnaire On Resources and Stress For Families With Chronical Ill or Handicapped Member. Clinical Psychology Publishing Co;1987:

_____. "A Review of Criterion Validation Research on the Questionnaire on Resources and Stress for Families With Chronically ill or Handicapped Members" Journal of Clinical Psychology. 44 (1988) : 335-352.

Holroyd J. and McArthur D. "Mental Retardation and Childhood Autism" American Journal of Mental Deficiency. 80 (1976) : 431-436.

Kagan Jerome. "Stress and Coping in Early Development." Stress Coping and Developing in Children. Norman Garmezy McGraw Hill Book Company, 1983 : 191-215.

Kirk, R. E. Experimental Design : Procedures for the Behavioral Sciences. 2nd ed. Belmont, California : Wadsworth, Inc., 1982.

Lazarus S. Richard. Patterns of Adjustment. (3 ed. Tokry McGraw Hill Kogakusha, 1976) : 74-75.

_____. "The Psychology of Stress and Coping." Stress and Anxiety New York Hemisphere Publishing Corporation 1982:23-33.

Maccoby E. Eleanor. "Social Emotional Development and Responsa to Stressors." Stress Coping and Developing in Children. Norman Garmezy McGraw-Hill book Company;1983:217-233.

Mandler George. "Stress and Thought Processes." Handbood of Stress

- Theoretical and Clinical Aspects. Goldberger Leo. and Breznitz Shlomo A Division of Macmillan Publishing Co., Inc. 1982 : 88-263.
- Patterson R. Gerald. "Stress A Change Agent for Family Process." Norman Garmezy New York McGraw Hill book Company 1983 : 235-263.
- Robinson John P. and Shaver Phillip P. eds. Measures of Social Psychological Attitudes. rev. ed. Ann Arbor; Survey Research Center Institute of Social Research University of Michigan 1973 :723-731.
- Rutter Michael. "Stress Coping and Development Some Issue and Some Question." Stress Coping and Development in Children. Norman Garmezy McGraw-Hill book Company 1983:1-35.
- Sarason G. Irwin and Spielberger D. Charles. Stress and Anxiety. New York Hemisphere Publishing Corporation 1982.
- Selye Hans. The Stress of Life. New York McGraw Hill book Company, 1956: 53-54.
- Sharon L. Roberts. Behavioral Concept and Nursing Throughout the life Span. Englewood New Jersey Prentice-Hall , 1978 : 101-104.
- Thurman S. Kenneth and Widerstrom H. "Young Children with Special Needs" A Developmental and Ecological Approach. Allyn and Bacon, Inc., 1985:222-225.
- Wikler Lynn McDonald Periodic Stress of Families of Older Mentally Retarded. American Journal Diffiency. 90 (May 1986): 703-706.
- Wilton K. and Renaut J. "Stress Levels in Families with Non handicapped Preschool Children." Journal of Mental Diffiency Research. 30 (June 1986) : 163-169.
- Zegan S Leonard. "Stress and the Development of Somatic Disorders."

Handbook of Stress Theoretical and Clinical Aspects.

Goldberger Leo and Breznitz Shlomo A Division of Macmillan

Publishing Co; Inc. 1982 : 135-152.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ค่าແນະเฉลี่ย หรือมัธยเลขคณิต (Mean)

$$\text{สูตรที่ใช้ } \bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

N

\bar{X} = ค่าແນະเฉลี่ย หรือมัธยเลขคณิต

$\sum X$ = ผลรวมของค่าແນະของทุกคน

N = จำนวนคนทั้งหมด

2. ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

$$\text{สูตรที่ใช้ } S.D. = \sqrt{\frac{\sum X^2 - \bar{X}^2}{N-1}}$$

S.D. = ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

\bar{X} = ค่าเฉลี่ยหรือมัธยเลขคณิตของค่าແນະ

$\sum X^2$ = ผลรวมกำลังสองของค่าແນະแต่ละคน

N = จำนวนคนทั้งหมด

3. การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว

$$\text{สูตรที่ใช้ } F = \frac{MS_b}{MS_w}$$

MS_w

การคำนวณค่าต่าง ๆ ดังนี้

$$MS_b = \frac{SS_b}{K-1}$$

K-1

$$MS_w = \frac{SS_w}{N-K}$$

$$SS_b = a^2 + b^2 + c^2 + \dots - T^2$$

$n_A \quad n_B \quad n_C$

N

$$SS_w = SS_t - SS_b$$

$$SS_t = S^2 + X^2 + X^2 + \dots - \frac{T^2}{N}$$

N

แหล่งความแปรปรวน ชั้นของความเป็นอิสระ ผลบวกของ $(X - \bar{X})^2$ ความแปรปรวน F

(source)	(df)	(SS)	(MS = SS/df)
ระหว่างกลุ่ม (between groups)	K-1	SS _b	MS _b
ภายในกลุ่ม (within groups)	N-K	SS _w	MS _w
ทั้งหมด (total)	N-1	SS _t	

F = อัตราส่วนความแปรปรวนของฟิชเชอร์

MS_b = ค่าเฉลี่ยของผลบวกกำลังสองของส่วนเบี่ยงเบนระหว่างกลุ่ม

MS_w = ค่าเฉลี่ยของผลบวกกำลังสองของส่วนเบี่ยงเบนภายในกลุ่ม

SS_b = ผลบวกของกำลังสองของส่วนเบี่ยงเบนของคะแนนเฉลี่ยระหว่างกลุ่มจากค่ามัธยมเลขคณิต

SS_w = ผลบวกของกำลังสองของส่วนเบี่ยงเบนภายในกลุ่มเป็นส่วนที่เหลือหรือค่าความคลาดเคลื่อน

SS_t = ผลบวกของกำลังสองของส่วนเบี่ยงเบนของคะแนนจากค่ามัธยมเลขคณิต

T = คะแนนรวมของทุกกลุ่มที่นำมาเปรียบเทียบได้จาก $a + b + c + \dots = T$

K = จำนวนกลุ่มที่เปรียบเทียบกัน

N = จำนวนคนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

n_A, n_B, n_C, ... แทนจำนวนตัวอย่างประชากรในกลุ่ม A, B, C, ...

4. การเปรียบเทียบหากุศลด้วยวิธีการของ Dunn (Kirk 1982 : 106-109) เมื่อจำนวนคนภายในกลุ่มเปรียบเทียบไม่เท่ากัน

เมื่อ \bar{X}_i = คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มที่ i

\bar{X}_j = คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มที่ j

n_i = จำนวนคนในกลุ่มที่ i

n_j = จำนวนคนในกลุ่มที่ j

MS_w = ค่าเฉลี่ยของผลbaughกำลังสองภายในกลุ่ม

$\hat{\psi}$ = ผลต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยแต่ละคู่เปรียบเทียบ

$\hat{\delta\psi}$ = ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของผลต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ย

$|\hat{\psi}|/\hat{\delta\psi}$ = อัตราส่วนระหว่างผลต่างของคะแนนเฉลี่ยกับ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของผลต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ย

4.1 คำนวณค่าอัตราส่วนระหว่างผลต่างของคะแนนเฉลี่ยกับส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของผลต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ย

$\hat{\psi}$

$\hat{\delta\psi}$

$|\hat{\psi}|/\hat{\delta\psi}$

$$\bar{X}_1 - \bar{X}_2 = \dots \quad MS_w (1/n_1 + 1/n_2) = \dots \quad \dots$$

$$\bar{X}_1 - \bar{X}_3 = \dots \quad MS_w (1/n_1 + 1/n_3) = \dots \quad \dots$$

$$\bar{X}_2 - \bar{X}_3 = \dots \quad MS_w (1/n_2 + 1/n_3) = \dots \quad \dots$$

$$\bar{X}_1 - \bar{X}_3 = \dots \quad MS_w (1/n_1 + 1/n_3) = \dots \quad \dots$$

4.2 เปรียบเทียบค่า $|\hat{\psi}|/\hat{\delta\psi}$ กับ $Z + [(Z_{\alpha/2/c}^3 + Z_{\alpha/2/c}) / 4(\sqrt{-2})]$ ที่ระดับนัยสำคัญ .05 และจะปฏิเสธ H_0 : $\hat{\psi} = 0$

ถ้า $|\hat{\psi}|/\hat{\delta\psi} > Z_{\alpha/2/c} + [(Z_{\alpha/2/c}^3 + Z_{\alpha/2/c}) / 4(\sqrt{-2})]$

เมื่อ Z = ค่าคะแนนมาตรฐานใส่ตาราง

α = ระดับนัยสำคัญ

c = จำนวนคู่เปรียบเทียบทั้งหมดที่กำกับด้วยล่วงหน้า

\checkmark = ชี้แจงความเป็นอิสระของกลุ่มที่เปรียบเทียบกัน

5. การทดสอบความเป็นเอกพันธ์ของความแปรปรวนโดยวิธีของ Bartlett - Box (Dixon and Massey 1969 : 308-310)

$$\text{สูตรที่ใช้ } F = \sqrt{\frac{s^2}{M}} / \sqrt{\frac{s^2}{1}} (b-M)$$

$$\text{โดยที่ } M = (N-k) \log S_r^2 - \sum_{i=1}^k (n_i-1) \log S_{i1}^2$$

$$S_r^2 = [\sum_{i=1}^k (n_i-1) s_i^2] / N-k$$

$$\gamma = k-1$$

$$\gamma = (k-1) / A^2$$

$$A = 1/3 (k+1) [\sum_{i=1}^k (1/n_i - 1) - (1/N-k)]$$

$$b = \sqrt{\frac{s^2}{r}} / [1-A+(2/\sqrt{\frac{s^2}{r}})]$$

เมื่อ N = จำนวนคนทั้งหมด

n_i = จำนวนคนในแต่ละกลุ่ม

k = จำนวนกลุ่มเปรียบเทียบ

S_r^2 = ความแปรปรวนร่วมของทุกกลุ่ม

S_i^2 = ความแปรปรวนในแต่ละกลุ่ม

ค่า F ที่คำนวณได้จะนำมาเปรียบเทียบกับค่า F ในตาราง โดยมีค่าชี้แจงความเป็นอิสระเท่ากับ ($\sqrt{1}, \sqrt{2}$) ที่ระดับนัยสำคัญ .05

6. ค่าสัมประสิทธิ์แห่งความสอดคล้องภายในแบบ Cronbach's α (Cronbach's α)
Coefficient of Internal Consistency)

$$\text{สูตรที่ใช้ } \alpha = \frac{k}{k-1} \left[1 - \frac{\sum_{i=1}^k S_i^2}{S_t^2} \right]$$

เมื่อ α = ค่าสัมประสิทธิ์แห่งความสอดคล้องภายใน

k = จำนวนชักข้อมูล

S_i^2 = ความแปรปรวนของแต่ละรายชัก

S_t^2 = ความแปรปรวนของคะแนนรวม

7. ค่าสัมประสิทธิ์ผลันพันธ์แบบเปียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient, r)

$$r = \frac{N \sum xy - (\sum x)(\sum y)}{\sqrt{[N \sum x^2 - (\sum x)^2][N \sum y^2 - (\sum y)^2]}}$$

เมื่อ x และ y คือตัวแปรมีค่าจับเป็นคู่ ๆ

N คือ จำนวนคู่

ค่า r จะมีค่าอยู่ระหว่าง -1 และ +1

8. การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย โดยการทดสอบค่าที (t -test)
ชนิดวัดซ้ำ (t -dependent)

$$\text{สูตรที่ใช้ } t = \frac{\bar{d}}{s^d}$$

เมื่อ t = ค่าทดสอบที (t -test)

\bar{d} = ค่าเฉลี่ยของคะแนนความแตกต่างระหว่างคะแนนความเครียดของผู้แม่ที่มีลูกป่วยมาก่อนเพศหญิงและเพศชาย

$$s^d = \sqrt{\frac{1}{n-1} [\sum d^2 - \bar{d}^2]}$$

โดย s^d = ความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความแตกต่างระหว่างคะแนนความเครียดของผู้แม่ที่มีลูกป่วยมาก่อนเพศหญิงและเพศชาย

$\sum d^2$ = ผลรวมของคะแนนความแตกต่างระหว่างคะแนนความเครียดของผู้แม่ที่มีลูกป่วยมาก่อนเพศหญิงและเพศชาย แต่ละจำนวนยกกำลังสอง

\bar{d}^2 = ค่าเฉลี่ยของคะแนนความแตกต่างระหว่างคะแนนความเครียดของผู้แม่ที่มีลูกป่วยมาก่อนเพศหญิงและเพศชาย ยกกำลังสอง

ตารางที่ 16 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สัมพัทธ์ระหว่างข้อกับมาตราของแบบสอบถาม Beck's depression

ลำดับที่	ข้อการทาง	ค่าสัมประสิทธิ์สัมพัทธ์ระหว่าง ข้อกับมาตราที่ไม่ได้รวมข้อนี้ไว้
1.	ลักษณะทางอารมณ์	.86*
2.	ความรู้สึกเกี่ยวกับอนาคต	.89*
3.	ความรู้สึกต่อความล้มเหลว	.72*
4.	ความรู้สึกต่อการขาดความพึงพอใจ	.88*
5.	ความรู้สึกผิดในใจ	.85*
6.	ความรู้สึกต่อการถูกลงโทษ	.66*
7.	ความรู้สึกเกลียดตัวเอง	.76*
8.	ความรู้สึกต่อการกล่าวโทษตนเอง	.69*
9.	ความประนีนาที่จะลงโทษตนเอง	.83*
10.	ช่วงของการร้องไห้	.65*
11.	การมีอารมณ์หงุดหงิด	.59*
12.	การถอนน้ำทิ้งลง	.75*
13.	การตัดสินใจ	.77*
14.	ภาพพจน์เกี่ยวกับร่างกาย	.75*
15.	ความตื่นตระหนึกระหว่างงาน	.84*
16.	ปัญหาด้านการนอนหลับ	.84*
17.	ความรู้สึกเห็นแก่ตัวมาก	.84*
18.	การไม่เจริญอาหาร	.69*

ตารางที่ 16 (ต่อ)

ลำดับที่	ข้อกระทง	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่าง ข้อกับมาตราที่ไม่ได้รวมข้อนี้ไว้
19.	การมีน้ำหนักลด	.65*
20.	ความรู้สึกกังวลเกี่ยวกับสุขภาพ	.75*
21.	ความสนใจทางเพศ	.65*

N = 68 case

รวม .96

* $P < .01$

ตารางที่ 17 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สัมพันธ์

ของแบบสอบถาม QRS-SF

มาตรา	ค่าสัมประสิทธิ์
<u>ปัญหาของเด็ก</u> (3 มาตรา = 18 ข้อการทิง)	.56
1. มาตราการต้องฟังพาก-ดูแล	.40
2. มาตรความบกพร่องทางพุทธิปัญญา	.52
3. มาตรชี้ดีจำกัดทางร่างกาย	.71
<u>ทัศนคติต่อการรับผิดชอบของน่อแม่</u> (5 มาตรา = 29 ข้อการทิง)	.41
1. การดูแลตลอดชีวิต	.28
2. การขาดแรงวัลส่วนบุคคล	.12
3. ความเครียดต่อการเจ็บป่วย	.45
4. ความชื่นชอบต่อการให้สถานที่ต่าง ๆ ดูแล	.92
5. ภาระรับผิดชอบส่วนบุคคล	.40
<u>ปัญหารอบครัว</u> (3 มาตรา = 18 ข้อการทิง)	.34
1. ข้อจำกัดในการประกอบอาชีพ	.62
2. ความไม่ประองดองในครอบครัว	.03
3. ภาระการเงินตึงเครียด	.66
N = 52 case	รวม 11 มาตรา (65 ข้อการทิง) .75

ตารางที่ 18 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างข้อกับมาตรฐานของแบบสอบถาม QRS-SF

มาตรฐาน-ข้อกระทง

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่าง
ข้อกับมาตรฐานได้รวมข้อนี้ไว้

ปัญหาของเด็ก

1. มาตรการต้องพึ่งพา-ดูแล (1)

- .✓..1. ลูกเรียกวังให้ชื่อนั่นทำสิ่งต่าง ๆ ให้เขามากเกินความเป็นจริง .19
- .✓..8. หากลูกเป็นคนที่อยู่ใกล้และสนับยใจสักนิด การดูแลเขา ก็จะทำได้ง่ายขึ้น .20

- .x.23. ลูกไม่ทำให้คนที่อยู่ด้วยรู้สึกอิจฉา .24
- .✓.33. ลูกไม่ได้ทำสิ่งต่าง ๆ มากเท่าที่เข้าสามารถทำด้วยตนเอง .24
- .✓.51. เมื่อเราออกไปนอกบ้าน เราเอาลูกไปด้วยเสมอ .16
- .✓.61. ส่วนใหญ่ลัว หรือที่การดูแลลูกจะตกลงเป็นภาระของฉัน .11

2. มาตรความบกพร่องทางพุทธิปัญญา (2)

- .✓..5. ลูกอาจตกอยู่ในอันตราย ถ้าเขารอุปไปพื้นจากบ้านหรือลางสนา� .15
- .x.13. ฉันสามารถปล่อยลูกไว้ตามลำพังในบ้าน นานประมาณ -.34

1 ชั่วโมง/กว่าั้นได้

- .x.29. ลูกรู้จักที่อยู่ของตนเอง .46**
- .x.30. ลูกรับรู้ว่าตนเองเป็นใคร (เช่นรู้ว่าเป็นเพศหญิง/ชาย อายุกี่ปี) .36**
- .x.44. ลูกสามารถไปให้ยาให้เมริเวนไกล์เดียงได้สละคลอก .23
- .x.50. ลูกสามารถอธิบายเกี่ยวกับตัวเขาวงได้ ในฐานะที่เป็นคนคนหนึ่ง .32*

3. มาตรชี้ดัดถูกทางร่างกาย (8)

- .x.18. ลูกสามารถรับประทานอาหารเองได้ .41**
- .✓.22. ลูกจำเป็นต้องใช้เครื่องช่วย屁เศษบางอย่าง เนื่องจากความผิดการของเข้า .05
- .✓.25. เราไม่รักเข็นหรือเครื่องช่วยเดินให้ภายในบ้าน -.06

ตารางที่ 18 (ต่อ)

มาตรา-ข้อกระทง	ค่าสัมประสิทธิ์สัมพันธ์ระหว่าง ข้อกับมาตราที่ไม่ได้รวมข้อไหนไว้
.✓.53. ลูกจำเป็นต้องใช้เครื่องช่วยเดิน หรือรถเข็น	.08
.x.65. ลูกสามารถเดินได้เองโดยไม่ต้องมีคนช่วย	.40**
.✓.66. เนื่องจากลูกจำเป็นต้องใช้อุปกรณ์พิเศษ/เครื่องอำนวย ความสะดวกบางอย่าง จึงเป็นการลำบากที่จะพาลูกออก ไปนอกบ้าน	.02
ผู้คนดูแลรับผิดชอบ	
1. การดูแลตลอดชีวิต (4)	
.✓.12. ฉันวิตกกังวลว่าจะเกิดอะไรขึ้นกับลูก หากลืมไม่มี โอกาสดูแลเข้าอีกต่อไป	.03
.✓.14. ในการทำอาหารเลี้ยงชีพ ลูกสามารถทำงานได้เฉพาะบางประเภทเท่านั้น	-.14
.✓.21. ฉันรู้สึกประคัญใจอย่างมาก ที่ลูกจะต้องมีสภาพเช่นนี้ตลอดไป	.35*
.✓.37. ลูกอยู่ที่ศูนย์ดูแลพิเศษ หรืออยู่ในห้องเรียนพิเศษของโรงเรียน	.24
.✓.42. สิ่งที่ลูกแหังวามมากที่สุดคือ ลูกต้องฟังความสามารถของตนเอง ในการทำอาหาร	.23
.✓.43. ฉันวิตกกังวลว่าจะทำอย่างไรกับลูกดี เมื่อเข้าเดินโตขึ้น	.31*
2. มาตรการช่วยดูแลลูกส่วนบุคคล (6)	
.x..6. คนที่ไม่มีปัญหาเหมือนกับที่เรามี ก็ไม่มีโอกาสได้รับผลตอบแทน	-.78
.x.28. เราสามารถสนับสนุนกับลูกได้มากยิ่งขึ้น เนื่องจากเขานี่เป็นบุคคลคนหนึ่ง	.22
.x.32. การต้องดูแลลูกทำให้ครอบครัวเราเมื่อชีวิตชีวายิ่งขึ้น	.37**
.x.39. การเอาใจใส่ดูแลลูกทำให้เรารู้สึกว่าตัวเองมีคุณค่า*	-
.x.54. ฉันเข้าใจในความลับพันธ์กับผู้อื่นมากขึ้น เพราะลูก	-.10
.x.58. ฉันรู้สึกพอใจ เมื่อคนอื่น ๆ เห็นว่าการดูแลลูกเป็นสิ่งสำคัญ	-.06

ตารางที่ 18 (ต่อ)

มาตรา-ข้อกระทง

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่าง
ข้อกับมาตราที่ไม่ได้รวมข้อนี้ไว้

3. มาตรความเครียดต่อการเจ็บป่วย (7)

- .x..9. ฉันไม่วิตกกังวลในเรื่องสุขภาพของลูกมากนัก .15
- .✓.19. ยิ่งเวลาผ่านไป ฉันก็ยิ่งคิดว่าจะต้องใช้เวลาในการดูแลลูกมากขึ้น .49**
- .✓.27. ฉันเกรงว่าลูกอาจจะรู้ว่าเขาระบุและมีวิต้อยู่ได้อีกไม่นาน .40**
- .✓.41. ฉันกังวลว่าครอบครัวของเราจะปรับตัวอย่างไร เมื่อลูกไม่ได้อยู่กับเราอีกแล้ว .23
- .x.52. ในวันข้างหน้า ลูกสามารถช่วยตัวเองได้มากขึ้น .31**
- .✓.55. ลูกไม่สามารถมีอาการดีขึ้นกว่าเดิมได้อีก .07

4. ความชื่นชอบต่อการให้สถาบันต่าง ๆ ศูนย์ (10)

- .✓..4. ทุกครั้งที่ลูกมีอาการเจ็บป่วยแม้เพียงเล็กน้อยก็ตาม ฉันจะต้องพาไปให้แพทย์ตรวจเสมอ .19
- .x.16. ฉันไม่ต้องการให้ครอบครัวไปเที่ยวนักผ่อง และทิ้งลูกไว้ที่บ้านตามลำพัง -.03
- .✓.17. การเก็บลูกให้อยู่แค่ในบ้านเป็นสิ่งที่ไม่มีทางเป็นไปได้ -.26
- .x.35. เมื่อเรารอคนอกบ้าน เราเอาลูกไปด้วยเสมอ -.23
- .x.48. ฉันกลัวว่าลูกจะไม่ได้รับการเอาใจใส่ ความรักและการดูแล อよ่างที่เขาได้รับเมื่อเขาต้องไปอาศัยอยู่ที่อื่น -.17
- .x.49. ลูกได้รับความสุขสนับสนุนในบ้านเรามากกว่าที่อื่น * .08

* ค่า Variance = 0

5. มาตรการรับผิดชอบส่วนบุคคล (11)

- .x..2. ลูกได้รับการเอาใจใส่ดูแลจากสมาชิกทุกคนในครอบครัวอย่าง เท่าเทียมกัน .39**

ตารางที่ 18 (ต่อ)

มาตรา-ช้อกรายก	ค่าล้มประลักษ์สหสัมพันธ์ระหว่าง ช้อกับมาตราที่ไม่ได้รวมช้อนี้ไว้
.✓.24. ฉันเลือกว่ากิจกรรมของลูกไปให้แพทย์ตรวจสอบย่างน้อยที่สุดปีละครั้งเป็น	.31**
ความรับผิดชอบที่ต้องกระทำ	
.✓.31. บางเวลาฉันอยากออกไปจากบ้านเลี้ยงบ้าง	.25
.✓.61. ส่วนใหญ่แล้วหน้าที่การดูแลลูกจะตกเป็นภาระของฉัน	.11
.x.63. ฉันรู้สึกฝ่ายเดียวดาย	.43*
.x.64. ฉันแยกไม่รู้สึกเครียใจเลย	.35*
<u>ปัญหาของครอบครัว</u>	
1. มาตรช้อจำกัดในการประกอบอาชีพ (3)	
.✓..7. สมาชิกอื่น ๆ ในครอบครัวเราต้องช่วยเหลือตนเองเพื่อจะ	.32*
เป็นเด่นเด่น	
.✓.11. การเรียกร้องให้ต้องเอาใจใส่ดูแลลูกอยู่ตลอดเวลา	.34*
เป็นตัวถ่วงความก้าวหน้าของคนอื่น ๆ ในครอบครัว	
.✓.15. ฉันได้ล้มเหลวในการต่าง ๆ ที่ต้องการกระทำเพื่อยืดหยุ่นและลูก	.27
.✓.26. การดูแลลูกเป็นภาระสิ้นเปลืองมากสำหรับครอบครัวเรา	.28*
.✓.40. แม่จำต้องลาออกจากงานหรือเลี้ยงโภภาระในการประกอบอาชีพ	.50
เพราจะต้องมีคนดูแลมาก	
.✓.56. หากไม่มีลูกเราจะทำกิจกรรมนอกบ้านได้มากขึ้น	.34*
2. มาตรความไม่ปรองดองในครอบครัว (5)	
.x.3. สมาชิกของครอบครัวเราต่างชื่นชมขันดีในความสำเร็จ	.25
ของกันและกัน	
.x.10. ครอบครัวของเรามีความเห็นพ้องต้องกันในเรื่องสำคัญ ๆ	.22
.x.36. ลูกได้รับการยอมรับจากสมาชิกคนอื่น ๆ ในครอบครัว	.05

ตารางที่ 18 (ต่อ)

มาตรา-ข้อการทาง	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่าง ข้อกับมาตราที่ไม่ได้รวมข้อนี้ไว้
.✓.45. ในครอบครัวของเรามีบรรยายกาศช่องความโกรธและ ความหม่นคลอนจำอยู่	.46**
.x.57. ครอบครัวของฉันเข้าใจถึงปัญหาต่าง ๆ ที่ลัคนะประสนอยู่	.03
.x.60. สมาชิกในครอบครัวของเรารักເຖິງປັນຍາສ່ວນຫຼັກຕ່າງ ๆ ກັນໄດ້	-.04
<u>ปัญหาครอบครัว</u>	
3. มาตราภาวะการเงินดึงเครียด (9)	
.x.20. เราสามารถจ่ายเงินในการดูแลให้ลูกได้รับลิ้งที่เขาต้องการได้	.31*
.✓.34. ครอบครัวของเราได้รับความช่วยเหลือจากหน่วยงานของ รัฐบาล/เอกชน	.19
.x.38. รายได้ของครอบครัวเรา สูงเกินระดับเฉลี่ย	.15
.x.46. ครอบครัวของเราสามารถเก็บออมเงินหรือมีเงินลงทุนได้	.32*
.x.47. เรามีบ้านหรือกำลังซื้อบ้านของเราเอง	.09
.✓.59. เราสามารถบรรลุเป้าหมายได้ด้วยความยากลำบาก	.21

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ รวม .75

**P<.01

*P<.05

ภาคผนวก ค

ภาควิชาจิตวิทยา คณะครุศาสตร์

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

4 กุมภาพันธ์ 2534

เรื่อง ข้อความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

เรียน ผู้ตอบแบบสอบถาม

ดิฉัน น.ส. ชะไนพร ธรรมวาสี นักศึกษาปริญญาโทสาขาจิตวิทยานักการ
ภาควิชาจิตวิทยา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มีความประสงค์ต้องการข้อมูล เพื่อใช้
ในการวิจัยทำวิทยานิพนธ์เรื่อง การศึกษาความเครียดของผู้แม่ของเด็กปัญญาอ่อนที่มีระดับความ
รุนแรงแตกต่างกัน การศึกษาในระดับปริญญาโทจะสำเร็จได้เนื่นหนึ่งอยู่กับวิทยานิพนธ์ฉบับก็และ ที่
สำคัญคือการได้รับความกรุณาจากท่านในการให้ความร่วมมือตอบแบบสอบถาม ข้อมูลนี้มีวัจยจะไม่
นำไปเผยแพร่ที่ใดนอกจากเพื่อการศึกษาเท่านั้น

ขอขอบคุณในความกรุณาของท่านที่ให้ความร่วมมือตอบแบบสอบถาม

ขอแสดงความนับถือ

(นางสาวชะไนพร ธรรมวาสี)

แบบสื่อสารการประเมินแหล่งเรียนรู้ด้านความเครียด และ
แบบสื่อสาร BDI

ตอนที่ 1

ข้อมูลเกี่ยวกับตัวผู้ตอบ

1. เพศ

ชาย

หญิง

2. อายุ.....ปี

3. การศึกษา

ระดับประถม

ระดับมัธยม

ปริญญาตรี

สูงกว่าปริญญาตรี

4. อาชีพ

รับจ้าง

รับราชการ

รัฐวิสาหกิจ

ค้าขาย

แม่บ้าน

อื่น ๆ ระบุ.....

5. รายได้เฉลี่ยของตัวท่าน

และคู่สมรสต่อเดือน.....บาท

6. ศาสนา

นิกาย

คริสต์

อิสลาม

อื่น ๆ ระบุ

7. สภานาการการสมรส

คู่

หม้าย

หย่าร้าง

แยกกันอยู่ช่วงคราว

8. สภาพครอบครัว

ครอบครัวเดียว (พ่อ-แม่-ลูก)

ครอบครัวใหญ่ (พ่อ-แม่-ลูก-ญาติพี่น้อง)

9. ที่อยู่ปัจจุบัน

กhom.
 ต่างจังหวัด

ในเขตชุมชน
 นอกเขตชุมชน
 ในเขตเทศบาล
 นอกเขตเทศบาล

ข้อมูลเกี่ยวกับบุตร

1. ท่าม派บุตรจำนวน..... คน และบุตรของท่าม派นักการทางสมองซึ่งอยู่ในวัยใด
บ้าง (ตอบเท่าจำนวนบุตร)

☐ 2 ปีขึ้นไป-5 ปี	☐ 5 ปีขึ้นไป-13 ปี
☐ 13 ปีขึ้นไป-15 ปี	☐ 15 ปีขึ้นไป-18 ปี
☐ 18 ปีขึ้นไป	

2. เพศ

 ชาย หญิง

3. สถานที่อยู่อาศัยของบุตรในปัจจุบัน

☐ บ้าน	☐ โรงเรียนประจำ
☐ โรงพยาบาล	☐ อื่น ๆ ระบุ....

ตอนที่ 2

แบบส่วนภาระ เมื่อแหล่งสำหรับและความเครียด

แบบส่วนภาระนี้เกี่ยวข้องกับความรู้สึกของท่านในเรื่องเกี่ยวกับสมាមิคครอบครัวของท่าน โปรดตอบแบบส่วนภาระทุกข้อด้วยตนเอง และโปรดให้ข้อมูลที่แท้จริง ข้อใดที่ท่านลังเลไม่แน่ใจว่า จะตอบ "✓" หรือ "X" ให้ตอบตามความรู้สึกของท่าน หรือสามารถส่วนใหญ่ในครอบครัวของท่าน หากคำถามข้อใดมิได้เกิดขึ้นในครอบครัวของท่าน ขอให้ท่านเลือกตอบ "✓" หรือ "X" หน้าข้อที่ใกล้เคียงที่สุด

ตัวอย่างเช่น ...✓... ก. ลูกสามารถรับประทานอาหารเองได้ (ถ้าข้อความนี้เป็นจริง)

...X... ข. ลูกสามารถรับประทานอาหารเองได้ (ถ้าข้อความนี้ไม่เป็นจริง)

- 1. ลูกเรียกร้องให้ผู้อื่นกำลังต่าง ๆ ให้เขามากเกินความเป็นจริง
- 2. ลูกได้รับการเอาใจใส่ดูแลจากสมาชิกทุกคนในครอบครัวอย่างเท่าเทียมกัน
- 3. สมาชิกของครอบครัวเราต่างชื่นชมยินดีในความสำเร็จของกันและกัน
- 4. ทุกครั้งที่ลูกมีอาการเจ็บป่วยแม้เพียงเล็กน้อยก็ตาม ฉันจะต้องพาไปให้แพทย์ตรวจเสมอ
- 5. ลูกอาจตกอยู่ในอันตราย ถ้าเขาออกไปพ้นจากบ้านหรือลางานสำนัก
- 6. คนที่ไม่มีปัญหาเมื่อนักที่เรามี ก็จะไม่มีโอกาสได้รับผลตอบแทนเมื่อหันที่เราได้รับ
- 7. สมาชิกอื่น ๆ ในครอบครัวเราต้องช่วยเหลือตนเอง เพราะลูกเป็นเด็กเหตุ
- 8. หากลูกเป็นคนที่อยู่ใกล้และสนับสนุนใจสักนิด การดูแลเขาที่จะทำได้ง่ายขึ้น
- 9. ฉันไม่วิตกกังวลในเรื่องสุขภาพของลูกมากนัก
- 10. ครอบครัวของเราเมื่อความเห็นพ้องต้องกันในเรื่องสำคัญๆ
- 11. การเรียกร้องให้ต้องเอาใจใส่ดูแลลูกอยู่ตลอดเวลาไม่เป็นตัวถ่วงความก้าวหน้าของคนอื่น ๆ ในครอบครัวเรา
- 12. ฉันวิตกกังวลว่าจะเกิดอะไรขึ้นกับลูก หากฉันไม่มีโอกาสดูแลเขาอีกต่อไป
- 13. ฉันสามารถปล่อยลูกไว้ตามลำพังในบ้าน นานประมาณ 1 ชั่วโมงหรือกว่ามื้อได้
- 14. ในกรณีเลี้ยงชีพ ลูกสามารถทำงานได้เนยานบางประเภทเท่านั้น
- 15. ฉันได้ล้มเลิกแผนการต่าง ๆ ที่ต้องการจะทำเพื่ออยู่ดูแลลูก
- 16. ฉันไม่ต้องการให้ครอบครัวไปเที่ยวพักผ่อน และทั้งลูกไว้บ้านตามลำพัง
- 17. การเก็บลูกให้อยู่แต่ในบ้านเป็นสิ่งที่ไม่ทางเป็นไปได้

- 18. ลูกสามารถรับประทานอาหารเองได้
- 19. ยิ่งเวลาผ่านไป ฉันก็ยิ่งคิดว่าจะต้องใช้เวลาในการดูแลลูกมากกว่าเดิม
- 20. เราสามารถจ่ายเงินในการดูแลให้ลูกได้รับสิ่งที่เข้าต้องการได้
- 21. ฉันรู้สึกว่าค่าญี่จืออย่างมากที่ลูกจะต้องมีสภาพเช่นนี้ตลอดไป
- 22. ลูกจำเป็นต้องใช้เครื่องช่วยพิเศษบางอย่างเนื่องจากความพิการของเข้า
- 23. ลูกไม่ทำให้คนที่อยู่ด้วยรู้สึกอิดอัดใจ
- 24. ฉันถือว่าการพาลูกไปให้แพทย์ตรวจอย่างน้อยที่สุดปีละครึ่ง เป็นความรับผิดชอบที่ต้องทำ
- 25. เราไม่รักเข็มหรือเครื่องช่วยเดินใช้ภาษาในบ้าน
- 26. การดูแลลูกเป็นภาระสิ่งเปลืองมากสำหรับครอบครัวของเรา
- 27. ฉันเกรงว่าลูกอาจจะรู้ว่าเข้าจะมีชีวิตอยู่ได้อีกไม่นาน
- 28. เราสามารถสนับสนุนกับลูกได้มากยิ่งขึ้นเท่าที่เข้าเป็นบุคคลหนึ่ง
- 29. ลูกรู้จักที่อยู่ของตนเอง
- 30. ลูกรับรู้ว่าตนเองเป็นอย่างไร เช่นรู้ว่าเป็นเพศหญิง/ชาย อายุกี่ปี
- 31. บางเวลาฉันอยากออกไปจากบ้านเลี้ยงบ้าง
- 32. การต้องดูแลลูกทำให้ครอบครัวเรามีชีวิตชีวาขึ้น
- 33. ลูกไม่ได้ทำสิ่งต่าง ๆ มากเท่าที่เข้าสามารถทำได้ด้วยตนเอง
- 34. ครอบครัวของเราได้รับความช่วยเหลือจากหน่วยงานของรัฐบาลหรือเอกชน
- 35. เมื่อเรารอ กไปนอกบ้าน เรายาลูกไปด้วยเสมอ
- 36. ลูกได้รับการยอมรับจากสมาชิกคนอื่น ๆ ในครอบครัว
- 37. ลูกอยู่ที่ศูนย์ดูแลพิเศษ หรืออยู่ในห้องเรียนพิเศษของโรงเรียน
- 38. รายได้ของครอบครัวเรา สูงเกิดระดับเฉลี่ย
- 39. การเอาใจใส่ดูแลลูกทำให้รู้สึกว่าตัวเองมีคุณค่า
- 40. แม่จำต้องลาออกจากงานหรือเลือกโอกาสในการประกอบอาชีพเพื่อรองรับความต้องมีคนดูแลลูก
- 41. ฉันกังวลว่าครอบครัวของเราจะปรับตัวอย่างไร เมื่อลูกไม่ได้อยู่กับเรารอแล้ว
- 42. สิ่งที่ฉันกังวลมากที่สุดก็คือลูกต้องพึงความสามารถของตนเองในการหาเลี้ยงชีพ
- 43. ฉันกังวลว่าจะทำอย่างไรกับลูกต่อ เมื่อเข้าเติบโตขึ้น
- 44. ลูกสามารถไปไหนมาไหนในเมืองใกล้เคียงได้อย่างสะดวก

- 45. ในครอบครัวของเรามีบรรยากาศดีของความมีการช่วยเหลือและความซึ้งในครอบครัวอยู่
 46. ครอบครัวของเรารู้สึกว่าเราสามารถเก็บกู้ภัยเงินหรือมีเงินลงทุนได้
 47. เราไม่บ้าเหรอทำลังหืดบ้านของเราร่อง
 48. ฉันกลัวว่าลูกจะไม่ได้รับการเอาใจใส่ ความรัก และการดูแลอย่างที่เข้าได้รับ เมื่อ เขาร้องไปօอาศอยู่ที่อื่น
 49. ลูกได้รับความสุขสันติภาพในบ้านเรามากกว่าที่อื่น
 50. ลูกสามารถอยู่บ้านได้ ในฐานะที่เป็นคนคนหนึ่ง
 51. การทำให้ลูกได้รับความสุขสันติภาพเพลิดเพลินเป็นสิ่งที่ทำได้ง่ายมาก
 52. ในวันนี้ ลูกสามารถช่วยตัวเองได้มากขึ้น
 53. ลูกจำเป็นต้องใช้เครื่องช่วยเดิน หรือรถเข็น
 54. ฉันเข้าใจในความลับมีผู้ที่บังคับผู้อื่นมากขึ้นเพราะลูก
 55. ลูกไม่สามารถมีอาการดีขึ้นกว่าเดิมได้อีก
 56. หากไม่มีลูก เราจะทำกิจกรรมนอกบ้านได้มากขึ้น
 57. ครอบครัวของฉันเข้าใจถึงปัญหาต่าง ๆ ที่มีประสบอยู่
 58. ฉันรู้สึกพอใจเมื่อคนอื่น ๆ เห็นว่าการดูแลลูกเป็นสิ่งสำคัญ
 59. เราสามารถบรรลุเป้าหมายได้ด้วยความพยายามมาก
 60. สมาชิกในครอบครัวของเรารู้สึกอกเตียงปัญหาส่วนตัวต่าง ๆ กันได้
 61. ส่วนใหญ่แล้วหน้าที่การดูแลลูกจะตกเป็นภาระของฉัน
 62. ลูกเป็นเด็กอารมณ์ดีและน่ารักมาก
 63. ฉันรู้สึกผ่อนคลายได้ง่าย
 64. ฉันพากันไม่เคยรู้สึกเสียใจเลย
 65. ลูกสามารถเดินได้เองโดยไม่ต้องมีคนช่วย
 66. เนื่องจากลูกจำเป็นต้องใช้อุปกรณ์พิเศษ และเครื่องอำนวยความสะดวกบางอย่างจึงเป็นการลำบากที่จะพาลูกออก ไปบ้างนอก

แบบสอบถาม BDI

โปรดอ่านข้อความในแต่ละหัวข้อต่อไปนี้อย่างละเอียด แล้วทำเครื่องหมายวงกลม (O) รอบตัวเลขที่น่าจะแสดงถึงความรู้สึกของท่านมากที่สุด ในช่วงอาทิตย์ที่ผ่านมารวมทั้งขณะนี้ เพียง 1 ข้อความ แต่ถ้ามีข้อความที่ตรงกับความรู้สึกของท่านหลายข้อความ ให้ท่านเลือกทำเครื่องหมายวงกลมที่น่าจะแสดงถึงความที่ใกล้เคียงกับความรู้สึกของท่านในขณะนี้มากที่สุด โปรดอ่านทุกหัวข้อความ ในแต่ละหัวข้อย่างละเอียดก่อนตัดสินใจเลือก

1. สภาวะทางอารมณ์

- ก. ฉันไม่รู้สึกเศร้าใจเลย
- ข. ฉันรู้สึกหม่นเมื่อใจ หรือเศร้าใจ
- ค. ฉันรู้สึกโศกเศร้าหรือไม่มีความสุขซึ่งมันเป็นความเจ็บปวดมาก
- ง. ฉันรู้สึกโศกเศร้าหรือไม่มีความสุขซึ่งมันเป็นความเจ็บปวดมาก
- จ. ฉันรู้สึกโศกเศร้า หรือไม่มีความสุขจนฉันแทบไม่ได้อธิบายแล้ว

2. ความรู้สึกเกี่ยวกับอนาคต

- ก. ฉันไม่รู้สึกห้อแท้อะไรเป็นพิเศษเกี่ยวกับอนาคต หรือไม่มองโลกในแง่ร้าย
- ข. ฉันรู้สึกห้อแท้เกี่ยวกับอนาคต
- ค. ฉันรู้สึกว่าตนเองไม่มีเป้าหมายในอนาคต
- ง. ฉันรู้สึกว่าตนเองไม่สามารถเอาชนะอุปสรรคได้
- จ. ฉันรู้สึกหงุดหงิดต่ออนาคตและลังต่าง ๆ ดูเหมือนจะไม่สามารถปรับปรุงให้ดีขึ้นได้เลย

3. ความรู้สึกต่อความล้มเหลว

- ก. ฉันไม่รู้สึกว่าล้มเหลว
- ข. ฉันรู้สึกว่าตนเอง (โดยเฉลี่ยแล้ว) ประสบความล้มเหลวมากกว่าคนทั่ว ๆ ไป
- ค. ฉันรู้สึกว่าตนเองทำแต่ล้มที่มีคุณค่าหรือมีความหมายน้อยมาก
- ง. เมื่อฉันมองย้อนกลับไปในอดีตพบว่าชีวิตส่วนใหญ่ประสบแต่ความล้มเหลว

4. ความรู้สึกต่อการขาดความพึงพอใจ

- ก. ฉันไม่ได้รู้สึกไม่พึงพอใจ

- ก. ฉันรู้สึกเบื่อเกือบตลอดเวลา
- ค. ฉันไม่สนุกนานเก็บลิ้งค่าง ๆ เนื่องจาก
- ง. ฉันรู้สึกว่าไม่ได้รับความพึงพอใจจากลิ้งใด ๆ แบบที่เคยได้ออกแล้ว
- จ. ฉันรู้สึกไม่พึงพอใจ หรือเบื่อหน่ายไปหมด

5. ความรู้สึกผิดในใจ

- ก. ฉันไม่มีความรู้สึกผิดในใจเลย
- ข. ฉันรู้สึกไม่ดีหรือไม่คุณค่าเป็นส่วนใหญ่
- ค. ฉันรู้สึกผิดอย่างแท้จริง
- ง. ฉันรู้สึกไม่ดี หรือไม่คุณค่าอยู่ตลอดเวลา
- จ. ฉันรู้สึกเหมือนว่าตนเองเป็นคนเลวมากหรือไม่มีคุณค่าอะไรเลย

6. ความรู้สึกต่อการถูกกลงโทษ

- ก. ฉันไม่รู้สึกว่ากำลังถูกกลงโทษ
- ข. ฉันรู้สึกว่าลิ้งเลวร้ายมากอย่างอาจเกิดชั้นกับตนเอง
- ค. ฉันรู้สึกตนเองกำลังถูกกลงโทษหรือจะต้องถูกกลงโทษ
- ง. ฉันรู้สึกว่าตนเองสมควรจะถูกกลงโทษ
- จ. ฉันต้องการได้รับการลงโทษ

7. ความรู้สึกเกลียดตัวเอง

- ก. ฉันไม่รู้สึกผิดหวังในตัวเอง
- ข. ฉันรู้สึกผิดหวังในตัวเอง
- ค. ฉันไม่ค่อยชอบตัวเอง
- ง. ฉันรู้สึกขยะแย่ยังตัวเอง
- จ. ฉันเกลียดชังตัวเอง

8. ความรู้สึกต่อการกล่าวโทษตนเอง

- ก. ฉันไม่รู้สึกว่าตนเองเลวไปกว่าคนอื่น
- ข. ฉันทำให้ตัวเองมากหมายในความอ่อนแอก่อนหรือการกระทำผิด
- ค. ฉันโทษตนเองในความผิดพลาดทุกอย่างที่เกิดขึ้น
- ง. ฉันรู้สึกว่าตนเองมีความผิดพลาดมากหมาย

9. ความปราบanaที่จะลงโทษคนเอง

- ก. ฉันไม่มีความคิดที่จะทำร้ายตัวเองเลย
- ข. ฉันเคยคิดที่จะทำร้ายตนเอง แต่จะไม่ปฏิบัติตามความคิดนั้น
- ค. ฉันรู้สึกว่าฉันสมควรตายจะดีกว่า
- ง. ฉันมีแผนการที่แน่นอนว่าจะฆ่าตัวตาย
- จ. ฉันรู้สึกว่าถ้าฉันได้ตายไปแล้วครอบครัวของฉันจะดีขึ้น
- ฉ. ฉันจะฆ่าตัวตาย ถ้าฉันสามารถทำได้

10. ช่วงของการร้องไห้

- ก. ฉันไม่ได้ร้องไห้มากกว่าปกติ
- ข. ปัจจุบัน ฉันร้องไห้มากกว่าปกติ
- ค. ปัจจุบัน ฉันร้องไห้ตลอดเวลาและไม่สามารถหยุดร้องได้
- ง. เมื่อก่อนฉันสามารถที่จะร้องไห้ได้ แต่เดี๋ยวนี้รู้สึกว่าต้องให้ไว้ก็ตาม

11. การมีอารมณ์หงุดหงิด

- ก. เวลาฉันรู้สึกหงุดหงิดมากกว่าที่เคยเป็น
- ข. ฉันรู้สึกอารมณ์เสียได้ง่ายกว่าที่เคย
- ค. ฉันรู้สึกหงุดหงิดตลอดเวลา
- ง. ฉันไม่รู้สึกหงุดหงิดกับสิ่งต่าง ๆ ที่เคยทำให้หงุดหงิดอีกต่อไปแล้ว

12. การถอนต้นทางสังคม

- ก. ฉันไม่ได้หมดความสนใจในคนอื่น ๆ
- ข. ปัจจุบันฉันสนใจคนอื่นน้อยลงกว่าที่เคย
- ค. ปัจจุบัน ฉันมีความรู้สึกสนใจในคนอื่น ๆ น้อยลงมาก
- ง. เดี๋ยวนี้ฉันหมดความสนใจในคนอื่นโดยลื้นเชิงและไม่สนใจด้วยว่าเขากำลังเป็นอย่างไร อีกต่อไป

13. การตัดสินใจ

- ก. ฉันยังตัดสินใจได้เหมือนเช่นเคย
- ข. เวลาฉันยังไม่ใจในตนเองน้อยลงและพยายามเลี่ยงการตัดสินใจ

ค. ฉันไม่สามารถตัดสินใจเองได้ ถ้าไม่มีใครช่วย

ง. ฉันไม่สามารถตัดสินใจอะไรได้เลยอีกต่อไป

14. ภาพพจน์เกี่ยวกับร่างกาย

ก. ฉันไม่รู้สึกว่าตนเองดูแข็งกว่าเดิม

ข. ฉันรู้สึกกังวลว่าตนเองดูแก่หรือไม่สวยงาม/หล่อ แล้ว

ค. ฉันรู้สึกว่ามีการเปลี่ยนแปลงอย่างເคู่＼ชัดที่ทำให้ฉันดูไม่สวยงาม/หล่อ อีกแล้ว

ง. ฉันรู้สึกว่าตนเองดูเหมือนเด็กน่าเกลียด

15. ความตื่นตระหนึในเรื่องงาน

ก. ฉันยังทำงานได้ดีเหมือนแต่ก่อน

ข. ฉันต้องใช้ความพยายามเพิ่มขึ้นเมื่อล้มมือทำลิ้งได้

ค. ฉันทำงานไม่ดีเท่าที่เคยทำ

ง. ฉันต้องบังคับตัวเองอย่างมากเมื่อจะทำลิ้งต่าง ๆ

จ. ฉันไม่สามารถทำงานอะไรได้อีกเลย

16. มีภาระด้านการอนหลับ

ก. ฉันนอนหลับได้ดีเหมือนปกติ

ข. ฉันตื่นนอนด้วยความอ่อนแสบมากกว่าที่เคยเป็น

ค. เดียวันนี้ ฉันมักตื่นเร็กว่าเดิมสัก 2-3 ชั่วโมง และรู้สึกว่ายากที่จะหลับต่อไปได้อีก

17. ความรู้สึกเหนื่อยเหนื่อย

ก. ฉันไม่รู้สึกเหนื่อยเกินกว่าปกติ

ข. ฉันเหนื่อยง่ายกว่าแต่ก่อน

ค. ไม่ว่าจะอะไร ฉันเหนื่อยไปหมด

ง. ฉันรู้สึกเหนื่อยเกินกว่าที่จะทำอะไรได้

18. การไม่เจริญอาหาร

ก. ความรู้สึกเจริญอาหารของฉันไม่ได้ลดลงกว่าเดิม

ข. ฉันไม่เจริญอาหารเหมือนเคย

ค. เดียวันนี้การเจริญอาหารของฉันลดลงกว่าเดิมมาก

ง. ฉันไม่รู้สึกเจริญอาหารอีกต่อไปแล้ว

19. การมีน้ำหนักลด

- ก. ช่วงน้ำหนักลดไม่ได้ลดลงเท่าไร
- ข. ช่วงน้ำหนักลดลงมากกว่า 2 กิโลกรัม
- ค. ช่วงน้ำหนักลดลงมากกว่า 4 กิโลกรัม
- ง. ช่วงน้ำหนักลดลงมากกว่า 6 กิโลกรัม

20. ความรู้สึกกังวลเกี่ยวกับสุขภาพ

- ก. ฉันไม่รู้สึกกังวลกับสุขภาพมากกว่าปกติ
- ข. ฉันหมายมุ่นเกี่ยวกับความเจ็บปวดต่าง ๆ หรือการปวดท้อง หรือท้องผูก หรือความรู้สึกไม่สบายต่าง ๆ ในร่างกายของฉัน
- ค. ฉันหมายมุ่นกับความรู้สึกตนเองมากจนคิดถึงเรื่องอื่นไม่ได้
- ง. ฉันหมายมุ่นกับความรู้สึกด้านสุขภาพอยู่ตลอดเวลา

21. ความสนใจทางเพศ

- ก. ความสนใจเรื่องเพศของฉันไม่เปลี่ยนแปลงไปจากเดิม
- ข. ปัจจุบันฉันสนใจเรื่องเพศน้อยลงกว่าเดิม
- ค. เดียวฉันสนใจเรื่องเพศน้อยลงมาก
- ง. ฉันหมายความสนใจเรื่องเพศอย่างลื้นเชิง

ประวัติผู้เขียน

นางสาวชลaine พร ธรรมวาสี เกิดเมื่อวันที่ 11 เมษายน 2501 สำเร็จการศึกษา ประกาศนียบัตรพยาบาลอนามัย และผดุงครรภ์ วิทยาลัยพยาบาลเกือกกาญจน์ เมื่อ พ.ศ. 2523 การศึกษาบัณฑิตจากมหาวิทยาลัยคริสตินกรวิโรฒ พ.ศ. 2526 ประวัติการทำงาน ทำงานใน ตำแหน่งพยาบาลประจำการติดโอลสกกรรมเด็กนิเทศวิชารพยาบาล (2523-2527), พยาบาลติด ICU โรงพยาบาลสุขุมวิท (2529), พยาบาลติดโอลสกกรรมเด็ก โรงพยาบาลเจริญกรุงประชาธิรักษ์ (2529-2533) ปัจจุบันทำงานในตำแหน่งนักวิชาการพยาบาล ระดับ 5 งานวิจัยและประเมินผล วิทยาลัยพยาบาลเกือกกาญจน์ กรุงเทพมหานคร.

